

# THƯ GỎI CHA MẸ!

**Ông Thị Mỹ Linh**

*Trung tâm Công nghệ Phần mềm*

Thư gửi cha mẹ!

Đây không phải là lần đầu tiên con viết thư cho cha mẹ, nhưng đây là lần đầu con viết về cảm nhận của con đối với hai Người, hai người quan trọng nhất đối với con và các em. Là một người con, con rất hiểu sự vất vả, lo toan của cha mẹ khi nuôi dạy chúng con, hiểu được tình thương vô bờ bến mà cha mẹ đã dành cho chúng con, hiểu được bao nhiêu niềm tin, hy vọng cả cuộc đời cha mẹ đều đặt lên người chúng con. Nhưng cho đến lúc này, con vẫn chưa bao giờ nói với cha mẹ về những điều đó. Nhân ngày gia đình Việt Nam năm nay, con muốn đến cha mẹ lời biết ơn và sự kính trọng, cha mẹ đã mang chúng con đến với thế giới này và đã cho chúng con một cuộc sống tốt nhất bằng tất cả khả năng và sức lực của cha mẹ. Con kính chúc cha mẹ luôn khỏe mạnh, bình an, để con và các em có thể chăm sóc, yêu thương cha mẹ, như cha mẹ đã từ chăm sóc, yêu thương chúng con!

Bài thơ dưới đây là bài thơ đầu tiên con viết, con viết tặng cha mẹ, viết về cuộc đời của cha mẹ, viết về tình yêu của cha mẹ dành cho chúng con, viết về gia đình của chúng ta, một gia đình tuy nghèo về vật chất nhưng lại rất giàu tình thương.

## **Cha mẹ tôi**

Cha mẹ tôi suốt một đời vất vả  
Sinh chị em tôi trong gian khó, bần hàn  
Mẹ thân cò lặn lội sớm hôm  
Tấm lưng cha còng phơi trên ruộng đồng cho dù trời mưa hay nắng.

Tôi không quên những ngày mùa “lúa thất”  
Mẹ nuốt hạt cơm giầu giọt nước mắt âu lo  
Cha trần trọc suốt mấy đêm liền không ngủ  
“Năm nay mất mùa, sao đủ tiền ăn học cho con!”

Tình yêu của cha đưa chúng tôi cắp sách đến trường  
Tình thương của mẹ đong đầy trong những chén cơm nghèo đỡ đói  
Chúng tôi lớn lên trong ngôi nhà mái dột  
Cha mẹ ôm chị em tôi vào lòng sưởi ấm những ngày mưa

Chúng tôi trưởng thành, rời tổ ấm yêu thương  
Cha bảo “Các con cứ yên tâm, đi tìm tương lai tươi sáng.  
Cha với mẹ đã một đời vất vả  
Không muốn các con của mình lặp lại cuộc sống bần nông”

Chúng tôi đi xa, cha mẹ cũng đã già  
Thiếu tiếng nói cười nên mái nhà trở nên cô đơn, quạnh quẽ  
Ánh mắt cha càng đậm chiều, lo nghĩ  
Trong đêm dài mẹ nén nỗi nhớ vào tim.

Ngày chúng tôi thành tài, cha mẹ như được thăng hoa  
Lần đầu tiên tôi thấy cha mình biết khóc  
Giọt nước mắt của cha vỡ òa bao niềm khổ cực  
Cũng đọng đầy bao hy vọng, yêu thương.

Trên đường đời cuộc sống vẫn mãi trôi  
Chúng tôi rồi cũng trở thành cha, mẹ  
Chúng tôi hiểu sâu sắc hơn về tình thương con cái  
Cả một đời, cha mẹ dành hết cho con!

*Con gái của cha mẹ!*